

[Brorsen.]

Med Hensyn til de enkelte Budgetter kunde der være mangt og meget at sige her, men med Hensyn til Enkeltheder maa vi overlade til vore Kolleger, der sidder i Finansudvalget, i første Linie i alt Fald, nærmere at granske Finanslovens Tal. Jeg vil kun sige, at der er enkelte af Ministerierne, som svulmer — jeg havde nær sagt ud over alle Bredder. Der er paa den anden Side ogsaa et enkelt Ministerium, der holder sig nogenlunde til det konstante, nemlig Kirkeministeriet. Det ser ganske morsomt ud, at paa Regnskabet for 1936—37 var Udgifterne paa dette Budget 2 994 145 Kr., og paa Forslaget for 1938—39 staa der opført et Tal paa 2 994 478 Kr. Der er altsaa en Forhøjelse paa 333 Kr. i disse 3 Finansaar. Jeg maa sige, at den højtærede Kirkeminister er en saare beskedene Mand — navnlig i det Selskab, han befinder sig i, naar man ser, hvorledes det svulmer op i andre Ministres Budgetter. Nu vil jeg ogsaa gerne yde den højtærede Kirkeminister en lille Anerkendelse netop i Anledning af nogle kritiske Bemærkninger, jeg gjorde sidste Aar, hvor der ikke fandtes Spor af Bevillinger til Kirkers Istandsættelse. Jeg maa dog yde den Anerkendelse, at lidt findes der i Aar; det er ikke ret meget, men lidt er bedre end ingenting, og jeg udtalte netop sidste Aar, at for en Regering, der taler saa meget om at sætte Arbejder i Gang, maa det dog være et Synspunkt ved Siden af andre, at der jo ogsaa er Arbejde i saadanne Reparationer af gamle Kirkehuse.

For at nævne et Budget, hvor man har de mægtige Tal, vil jeg anføre, at der paa Socialministeriets Budget findes et Beløb paa 155,6 Mill. Kr. Der er som sædvanlig en meget betydelig Stigning. Jeg tror, at Finansministeren regner med en Stigning her alene for et enkelt Aar paa 11 Mill. Kr. Men det kommer ikke overraskende, naar vi erindrer de meget betydelige Udvidelser af den sociale Lovgivning, der blev gennemført i sidste Rigsdagssamling.

Der er jo her i Danmark — lad mig sige det her — Enighed om at yde Socialhjælp under mange forskellige Former, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der opregnede Aldersrente og forskelligt andet, at vi aldeles ikke er Modstandere deraf, men villige til til enhver Tid at yde det nødvendige her. Men naar vi taler om dette Budget, mener jeg, at der er visse Ting, som vi maa gøre opmærksom paa, fordi der er en saa ganske kolossal Stigning fra det ene Aar til det andet og vi i den Grad er ude paa gyngende Grund,

at vi ikke aner, hvor vi efterhaanden bliver ført hen. Vi er Tilhængere af en saadan Sociallovgivning, at vort Land ogsaa i Fremtiden kan have en høj Standard i Sammenligning med andre Lande, men vi maa nære Betænkkelighed og have Lov til at udtale denne Betænkkelighed, naar vi ser den voldsomme Stigning, der er navnlig for Kommunehjælpens Vedkommende.

Denne Kommunehjælp regnede man i sin Tid skulde andrage en Udgift paa ca. 20 Mill. Kr. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at vi i dette Øjeblik er oppe paa det firedobbelte Beløb, omkring ved de 80 Mill. Kr. Den lette Adgang til Kommunehjælp rummer jo en Fare for Selvhjælpstilven. Her kommer det i ganske særlig Grad an paa at faa Folk, først og fremmest de unge, i Arbejde, og saa ser det lidt underligt ud, naar det den ene Gang efter den anden viser sig, at det til Arbejde ude i Erhvervslivet, som skal og maa udføres, ikke er muligt at faa Arbejdskraft, samtidig med at der ikke alene i Byerne, men ogsaa ude paa Landet gaar unge, som lever af at hæve Understøttelse. Jeg synes, vi maa kunne tale fornuftigt med hinanden om dette. Vi vil ikke den gode sociale Lovgivning til Livs, aldeles ikke, men saadanne Skavanker, som netop det Afsnit, jeg her omtaler, udviser, skulde man tro kunde faa ogsaa Regeringspartierne til at indse, at der er visse Ting, vi paa ny maa tage under Overvejelse, for det bliver ikke ved at gaa, og det bør heller ikke blive ved at gaa, som det er gaaet hidtil.

Hvad angaar Handelspolitikken, kommer der senere paa Samlingen, vel inden alt for længe, et Forslag fra Handelsministeren, og der vil da blive Lejlighed til at debattere hele dette Problem. Venstre vil arbejde for den størst mulige Eksport af saadanne Varer, som vi har naturlige Betingelser for at producere herhjemme. Vi er inde i en Periode, hvor der er meget betydelig Efterspørgsel efter animalske Produkter, og en saadan Eksport giver Arbejde og skaffer Landet Valuta. Vi kan alle sammen kun glæde os over, at Priserne paa Landbrugsprodukter har bedret sig i den senere Tid, men man faar en forkert Indstilling, hvis man ikke samtidig erindrer sig den store Prisstigning paa Ting, som er nødvendige for Landmandens Produktion. Det var ogsaa det, Statsministeren havde for Øje i en Udtalelse, han fremsatte i sin Aabningstale.

Det, vort Arbejde, kort fortalt, er gaaet ud paa, er, saa vidt gørligt, at skaffe saadanne Betingelser til Veje, at normal